Anul I No. 6 — Apare lunar — Martie 1941

GLASUL TINERETULUI

—Organ de propagandă al „Editurii Noastre" din Bucureşti pentru Ardeal—

Director:	Redacţia:	Director fondator:
NICOLAE GRAUR	Com. Dârste, 63 Braşov	MARE EMANOIL

Inregistrată la Trib. Ilfov sub No. 129 din 25-XI-1940.

BIBLIOTECA Jud. BRAŞOV

Cenzurat Lei 10 ex

GLASUL TINERETULUI

EVUL NOU

Aceste două cuvinte sintetizează o noțiune forte, care trebuie să rezolve prin puterea sa de reacție deplina satisfacție a factorilor activi pe șantierul uman.

De această noțiune, spre care socialul evoluiază de un timp încoa, depinde situarea în viitorul apropiat a potențialului nostru național în arena internațională.

In conglomeratul de forțe creatoare umane, avem satisfăcătoarea constatare că rezultatele sunt numai succese de avans, elementul nostru specific tinzând către osupra valorificare față de trecut.

In ciuda vremurilor, mozaicul forțelor noastre creatoare se desvoltă cu radieri. ce prezintă interes și discuție

Speranțele în biruința unui ev nou, sunt legitimate pe fundamentele de solidă și morală atitudine pe care se plasează acest original ritm în coordonarea vitalității sociale.

Ritmul evului nou se caracterizează, mai ales prin entuziasmul constructiv ce ace să pulseze în toate direcțiile de creație socială.

Clasa socială se bucură de o privire omogenă și nu-i nici un divertisment care să zădărnicească armonia socială atât de mult dorită de toți.

Acest ritm nou nu se realizează prin aplicarea vreunei formule sau program politic, ci se realizează prin respectul naturalului care până în prezent a fost ignorat și dezavuat de interesul personal care a primat.

Poate că și inversarea vremurilor de aur va contribui la rezolvarea acestui ritm nou, căci toată vitregia timpurilor ne întoarce privirile către munca spirituală și manuală rodnică și de general interes.

Pe fondul acestor linii de un realism pulsabil, conștient, asistăm la întronarea viguroaselor comandamente.

De această întronare nouă, de această inversare din rău în bine, depinde situarea existenții noastre în viitor, precum și recunoașterea unei valorificări a forțelor noastre de creație și personalism național.

Nicolae Graur

Cântec de tristeţe

Ne prinde noaptea fată bună - aici
Pe drumul visului în neştiut popas.
Vezi altă zi în urmă ne-a rămas,
Şi 'n amintire toate sunt mai mici.

Eşti tristă fata mea poate 'nţelegi
Că liniştea de-acuma îţi adună
Pentru plecare veştedă cunună...
Te vrei cocor din vreme să te stergi

Ne prinde noaptea fată bună... 'N zori
Timide mâini vor flutura stindarde
Nu simţi şi tu cum clipa prea ne arde
Când inima ne râde pe comori?.

Constantin Mite

CUM S'AU NĂSCUT VRĂJBILE PE PAMÂNT

Povestea spune că de mult oamenii se iubeau între ei ca fraţii, nu se urau, nu se certau, nu se furau unul pe altul şi în sfârşit Dumnezeu se bucura de ei foarte mult, că a zis către Sf. Petru: vezi Petre ce oameni am creiat eu pe pământ? sunt foarte mulţumit de purtarea lor.

Cică în vremea aceia, nu existau jandarmi, nu exista judecători şi nici avocaţi cum sunt astăzi, pentru că nu aveau ce să facă.

Intr'o bună zi, s'a înfăţişat înaintea ziditorului lumii Satana şi a zis către El: Doamne! oamenii pe care i-ai făcut Tu pe pământ într'adevăr trăesc în frica de Tine şi se iubesc unii pe alţii, aşa după cum este pe placul Măririi Tale, dar noi cei pe care tot Tu ne-ai lăsat să stăpânim pe cei răi, nu avem nici un suflet cel puţin.

Dă-ne şi nouă voie să tragem de partea noastră pe cine vom putea şi vei vedea că peste puţin timp noi vom avea mai mulţi ca Tine.

S'a gândit Dumnezeu puţin şi apoi a întrebat pe Sf. Petru: ce crezi tu Petre, va putea diavolul să tragă de partea sa mai mulţi oameni ca mine?

— Eu nu cred Doamne, dar să facem un rămăşag cu el; dacă într'o săptămână de zile o îţi el în stare să tragă de partea lui a treia parte din populaţia

pământului, atunci să-i dai voe să fie ai lui toți aceia, iar de nu, să-l scăldăm în aghiasmă.

— Bine te-ai gândit Petre și eu cred că nu va putea să găsească oameni de partea lui.

Uită-te pe pământ Petre să vezi în ce fericire trăesc ei, ți-e drag să-i privești. Sunt pline bisericile de credincioșii mei.

— Uite ce este diavole, a zis Dumnezeu, îți dau voe o săptămână de zile să cutreeri pământul în lung și în lat și pe toți câți îi vei găsi îndepărtați de mine, adică din acei ce se învrăjbesc, din acei ce fură dela semenul său, din acei ce fac crime, ai tăi să fie, iar de nu, ascultă-ți osânda : După o săptămână, de n'ai să tragi de partea ta cel puțin a treia parte din populația pământului, te voi scălda diavole în căldarea cu aghiasmă ce ți-am preparat ; te învoești ?

— Mă învoesc Doamne.

Și a plecat diavolul de aci în fundul iadului la Scaraoschi să-i raporteze și când a auzit tartorul de acest rămășag cu Dumnezeu, a ordonat tuturor dracilor mai mari și mai mici să cutreere pământul pentru a trage de partea lor cât mai mulți oameni.

In acest timp toți s'au prefăcut în chipuri de oameni ș'au pornit prin lume să samene, sămânța urei și a vrajbei pe pământ.

După patru zile s'a înfățișat iar diavolul înaintea lui Dumnezeu și a zis.

— Doamne, mai sunt 3 zile până să-mi expire termenul de rămășag, vino pe pământ să vezi ce-am făcut din oamenii pe care i-ai creiat Tu.

Ingrijorat cel Atot-Puternic de spusele satanei, a zis lui Petru: Hai Petre să vedem ce se petrece pe lume și au pornit în chipul a doi moșnegi bătrâni.

Au bătut la ușa unui gospodar, cerând să fie găsduiți că vin de departe obosiți, dar auzind astfel stăpânul casei, a pus mâna pe o prăjină și i-a alungat din curte.

Mergând ei încă câțiva pași găsesc doi oameni ce se băteau pentru o mejdină, merg mai departe se întâlnesc cu niște oameni înconjurați de jandarmi ducându-i la pușcărie pentru că spărseseră casele altor oameni și furaseră tot de prin case.

Mai merge Dumnezeu cu St Petre mai departe, ș'au întâlnit în calea lor un fecior care bătea pe tatăl său și a zis Dumnezeu către St. Petre: Rău îmi pare de ce-am făcut Petre tată vezi tu cănimeni nu mai crede în mine, pe unde am umblat până acum, sunt toți de partea diavolului.

—Doamne a zis St. Petru să mergem mai departe, să vedem peste tot este așa și Duminică să mergem și prin biserici și atunci vom vedea dacă într'adevăr noi nu mai avem pe nimeni de partea noastră.

Au mers mai departe și-au găsit la poarta unui popă vreo cincisprezece oameni înjurându-l pe popa că nu le plătise cum se cade pentru ziua aceia de muncă.

In sfârșit, Duminică de dimineață au mers Sf. Petru cu Dumnezeu într'o biserică, când mare le-a fost mirarea când înăuntru n'au găsit decât câteva femei și câțiva oameni mai bătrâni.

— Vezi Petre, a zis Dumnezeu ce-a făcut diavolul, și au eșit și deacolo spre a merge mai departe și au găsit lume multă adunată într'o casă, era cârciumă. Acolo se auziau înjurături și scandal de L'au pus și mai rău pe gânduri pe Acel ce-i făcuse.

Ce se întâmplase? erau alegeri în ziua aceia de Primar, căci așa născocise divolul și oamenii se strânseseră prin cârciumi. Unii susțineau că să fie cutare primar, iar alții, nu că nu e bun acela, să fie cutare, că e mai bun și că dă băutură mai multă și așa se luaseră la bătaie.

Supărat pe oameni plecă mai departe Dumnezeu cu Sf. Petre și aci auzi câțiva oameni criticând nebuniile oamenilor și ziceau Doamne, Doamne; iartă-ne, plin e pământul de nemernici și cum s'e stricat lumea Doamne, parcă necuratul s'a vârât coada printre ei.

Și așa că uneltirile satanei nimiciseră fericirea și liniștea lumei, iar Dumnezeu cu Sf. Petre, au plecat iarăși de pe pământ în ceruri și priveau deacolo învrăjbirile de pe pământ, pe care le semănase diavolul.

După șapte zile de rămășag, s'a înfățișat înaintea lui Dumnezeu iarăși diavolul.

— Te-ai încredințat Doamne de ceia ce ți-am spus eu?

— M'am încredințat diavole și toți acei care te-au ascultat pe tine, ai tăi să fie după cum ne-a fost învoiala.

De atunci s'au înființat jandarmii, judecătorii, tribunalele, advocații etc, iar oamenii se mănâncă între ei ca câinii, ajung pe mâna jandarmilor și avocaților.

Văzând Sf. Petre că porțile raiului nu se mai deschid ca înainte, pentru a primi pe cei fără păcate de cât la câte o jumătate de an, pentru câte unul, a raportat lui Dumnezeu aceasta și a trimis cel Atot-Puternic apoi pe fiul său în lume să îndrepte răul și tot nu a putut să-i aducă pe toți pe calea cea bună, ba a fost chiar El chinuit și răstignit pe cruce.

Văzând Dumnezeu puterea oamenilor, a încercat să-i mustre prin fel și fel de chipuri, cu secetă, cu călduri grozave, cu frig mare; a încercat apoi cu cutremur, dar oamenii au rămas până în zilele noastre a fi răi, să se fure unul pe altul, să se omoare unul pe altul, să nu mai asculte de conducători, ba chiar să se răsvrătească contra lor și cine știe în c efel va mai fi pedeapsa Ceui Atot Puternic, dacă nu se vor îndrepta pe calea cea bună.

„Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu, așa a spus Mântuitorul. (Luca XX. 25.)

Ion G. Plotoagă

Nu plânge

Nu plânge bunică dragă
După ai tăi fugari nepoți.
Nu ne'ai pierdut pe vecie.
De-o fi pace sau războiu
De noi nu prea ține seamă,
Că suntem fii de eroi
Și tot pământul răpit
Este în nevoi.

Nu plânge bunică dragă.
Durerea este de nespus;
Plângem ziua, ziua 'ntreagă
Chiar şi noaptea 'n vis
Gândindu-ne la voi
Şi la soarta voastră-amară
Care pe neaşteptate
V'a despărţit de noi.
V'a alipit de un popor barbar
Care 'n fără de legi nu are hotar.
Fiind înzestrat cu tot ce-i rău,
Nu are frică nici de Dumnezeu.

Nu plânge bunică dragă
Mai bine 'nalţă o rugă
Către Bunul Dumnezeu.
Eşti în prag de bătrâneţe
Şi-o să-te audă,
Dacă preoţi nu aveţi,
La Biserică nu veţi duce
Dar şi Har lui Dumnezeu.
Rugaţi-vă unde puteţi
Ingenunchind la Sfânta cruce.

Nu plânge bunică dragă
Dacă soarta va voi
Şi'n prigoană vei muri,
Iţi spun pe tot ce am mai Sfânt
Că am să jur pe al tău mormânt.
Până atuncea să nu mor.
Voi striga în gura mare
Să audă hoardele barbare
Şi-ţi voi cere răzbunare.

S. T. Moldoveanu

STATUL MUNCII

Munca este o lege prin care oamenii lumii noui își justifică dreptul la viață. Copii, ciungii, orbii, calicii, bolnavii, și Infirmii de toate categoriile, au dreptul la mila și la asistența societății; ceilalți oameni majori nu au nici un drept la asistența socială; cei ce muncesc, au dreptul la roadele muncii; la răsplata roadelor muncii.

Bătrânii pensionari cari au muncit cinstit și corect, au drept la pensie; pensia trebue considerată un rod al muncii de o viață; cel ce a muncit și a produs o viață întreagă pentru interesul obștesc, are dreptul la pensie; pensionarii trebuesc respectați, căci ei sunt și trebue să fie considerați elita eroilor muncii.

Viața statelor și a omenirii în genere, se bazează pe muncă; fără muncă n'ar putea să fie posibilă o viață corectă și cinstită; cine nu muncește trebue să fure, să jefuiască, sau să cerșească.

Dacă există vre-un om leneș, care crede că poate să trăiască din nimic, să fie lăsat să trăească din nimic, potrivit doctrinei și credinței sale.

Apostolul Creștin Pavel, spune: „cine muncește, să mănânce; cine nu să rabde“.

Viața statelor trebue, să fie organizată în toată adâncimea lor, pe aceste principii sacre ale muncii cinstite și corecte.

Statele lumii noui, sunt statele muncii creatoare.

Mare Emanuil

Mă duc

Mă duc
Impins de-a lumii aprigi valuri,
Urc munți pietroși și cobor dealuri.
Mă duc spre alte zări necunoscute
In scrum.

Mă duc
In fundul prăpăstiilor cu abisuri frânte.
Sinistrul ecou a 'nceput să-mi cânte
Un imn de rugă 'n miez de noapte
Iar foșnetul stejarilor răspund în șoapte
Drum bun.

Ai plecat.
Sărmane muritor ce alurea rătăcești
Fericirea ce 'n pustiu vrei să ți-o găsești
Fugi spre alte orizonturi cât mai departe
Și nu uita căci orice alinări sunt deșarte
Și am răspuns
Mă duc.

Plec vreau, să fug 'n oricare părte
Dar toată calea mi se pare o noapte.
In fuga-mi hoinară mă trezesc într'un port
Iar calea-mi e 'nchisă 'n pustiu și tot e mort
In pustiul port,
Mă duc.

Mareel Jippa

Omul nou şi ştiinţele

Sociologii, pedagogii, eticienii juriştii, savanţii şi intelectualii de vaste înţelegeri, au părăsit câmpul „impersonalismului ştiinţific“ şi au început să se preocupe de problemele atât de importante ale neamurilor, cari au fost lăsate până în prezent pe seama filosofilor, artiştilor, diletanţilor şi interesaţilor.

Această coborâre din „turnul de aur al tăcerii“ este necesară, pentru toate veacurile. Indiferentismul ştiinţelor, faţă de destinul neamurilor, poate fi socotit o crimă.

Ideia „ştiinţei pentru ştiinţă“ şi „a artei pentru artă“ a fost înţeleasă în mod unilateral. Ştiinţele şi artele trebue să se facă în interesul societăţii, al neamului, al omenirii. Ştiinţele şi artele, trebuesc socotite nu ca un scop al savanţilor, specialiştilor, al şcolilor sau al neamurilor, ci ele trebuesc socotite ca cele mai utile şi mai perfecte instrumente de organizare, disciplinare şi fericire, a societăţii, a neamurilor şi a omenirii.

Ştiinţele şi artele, trebuesc socotite drept organe şi funcţii spirituale, ale vieţii omeneşti.

Scopul ştiinţelor şi artelor, nu rezidă în ele însele, ci în utilitatea lor pentru societatea omenească. Toate ştiinţele şi artele sunt utile pentru omenire, atâta vreme cât nu lovesc în fiinţa omenirii; toate ştiinţele şi artele creatoare, cnostructive, sunt indispensabile pentru omenire; acest lucru trebue să-l înţeleagă toate neamurile.

Omul nou, a înţeles aceste adevăruri eterne, şi a coborât adevărul din cărţi şi din biblioteci, în suflete, în sufletul oamenilor, în sufletul neamurilor, în sufletul omenirii întregi.

Ştiinţele, adevărurile, artele, idealurile, nu trebue să fie scopul omenirii şi al neamurilor, ci ele trebue să fie funcţiuni sacre de organizare, înviere şi fericire a neamurilor, mijloace tehnice.

Valoarea ştiinţelor, artelor şi idealurilor constă în puterea lor de a ferici şi mântui omenirea; numai cea ce este bun, numai ceace mântueşte şi fericeşte omenirea, este valoros; omul, neamurile şi omenirea se pot mântui pe orice cale, din nesfârşitele căi ale ştiinţelor, artelor, religiilor, filosofiilor etc; fiecare este liber să meargă pe calea care îi place, cu condiţia să nu tulbure pe alţii, să nu distrugă pe alţii.

In faţa luminii, ştiinţei şi a adevărului se vor prăbuşi isvoarele întunericului şi ignoranţei omeneşti.

Această bătălie contra întunericului, contra ignoran-

ței, contra neștiinței, este una dintre cele mai mari bătălii ce se dă în istoria lumii.

Ea se dă în ființa fiecărui individ în parte; între indivizi și indivizi, între neamuri și neamuri și între omenirea întunericului și omenirea progresului.

Dușmanii lumii noui și ai fericirii omenești, sunt toți aceia care luptă contra progresului, contra științelor, contra adevărurilor eterne. Dușmanii omenirii, sunt Satanii omenirii.

Comunitatea de neam și comunitatea umană, sunt două splendide realități cari se întregesc reciproc.

Oamenii se nasc cu o singură misiune în lume, de a trăi și realiza strălucirea celei mai frumoase vieți spirituale, în cadrul comunității neamului lor, în cadrul comunității supreme a omenirii, prin neamul lor.

Menirea omului este istorică, el fiind o forță creatoare pe linia neamului său; menirea omului este spirituală pe linia progresului științelor, artelor, religiilor, filosofiilor, etc; menirea omului este divină, de a trăi și manifesta adevărurile creatoare sub toate formele lor, spre mântuirea sa, a neamului său și a omenirii. Omul nou este omul care trăește adevărul.

Omul nou este omul faptelor constructive; omul nou ste omul înțelept; proștii oricât ar încerca să facă binele, prin nepriceperea lor, vor face mai mult rău decât binele.

Științele, artele, religiile, filosofiile, adevărurile, sub toate formele lor, trebuesc împărtășite mulțimilor, căci prin ele omenirea și neamurile se vor mântui.

Omenirea Erei Vechi, a crezut că popoarele și neamurile ignorante și inculte, sunt mai ușor de condus de jefuit și de exploatat. Omenirea Erei Noui, oamenii Erei Noui, afirmă din contră că popoarele înțelepte sunt ușor de condus, iar jaful și exploatarea mulțimilor este suprema crimă, suprema barbarie a Erei Vechi. E vremea când oamenii științelor vii, glăsuesc adevărul.

E vremea când idealurile și științele omenirii, refuză să rămână izolate de lume, în teorii savante! E vremea când ele se cer să fie trăite și realizate.

Oameni noui, oameni înțelepți, oameni buni, oameni ai adevărului! E vremea când Lumea Adevărului, Lumea Nouă vorbește prin noi.

Bătălia contra întunericului nu vă cere nici o picătură de sânge. Luminați, și întunericul va dispare, așa cum dispare noaptea în fața soarelui strălucitor.

Cine este cu adevărul este biruitor. Câștigarea bătăliei e sigură. Un singur lucru ne rămâne, să sărbătorim: biruința finală totală. Trăiască Omul Nou, omul luminii, omul adevărat.

R. Boca

Foaie verde

Foaie verde de podbal
Sărmani români din Ardeal
Mult trăiţi voi cu amar.
Libertatea v'au luat
Pe mulţi v'au întemniţat.
Tineretul fără vină
La moarte l-a condamnat.

Foaie verde de trifoi
Cu drag aşi veni la voi
Durerea să o 'npărţim
Pe duşman să-l pedepsim
Fragedа-mi copilărie
Nu-mi permite să m'avânt
Să calc duşmani la pământ
Arma nu o ştiu mânui
Nici sabia ascuţi.

Foaie verde de siejar
Mă voiu ruga de cei mari
Că sunt bine instruiţi
Şi înarmaţi până'n dinţi
Să-mi fac-o plăcere mie
Sscăpându-vă din robie.
Ce fericit o să fiu
Când vom fi din nou stăpâni
Pe pământul ud cu sânge
Moştenit dela străbuni.

S. T. Moldoveanu

Doine şi strigături

Du-te bade dela noi,
Mai bine să-ţi vezi de boi
Dar nici la ei nu eşti bun
Când li sete le dai fân...

Fata mamei hărnicuță
Are zece cămășuțe.
Trei sunt rupte și trei sparte
Patru nu se țin pe spate..

Mărita-m'aș mărita,
Cu suveica nu știu da,
Pâinea n'o știi frământa
Dar la joc m'așî îndesa.
Miră-se tot neamul meu
Ce fecior m'am făcut eu.
Cu fundul nădragilor
Fac părțe oițelor
Iar când merg pe cosițură..
Imi dau păinușele'n gură.

Lelea 'naltă și voinică
Doarme lângă mămăligă.
Mămăliga foarcăie
Ea doarme și hoarcăie...
Mămăliga fierbe'n oală
Ea doarme de se omoară.

(*Auzită dela: Gostian Ioan Fleoac Ghelar*)

Culese de : Lungu Alexandru

Tineretul lumii noui

Nu există tineret fără patrie, fără neam, fără isvor.

Cultul tineretului, este cultul neamului, căci tineretul este veșnicul viitor al neamurilor. Dacă vreți cațara voastră să aibă un viitor de aur, de lumină și de strălucire, creșteți-vă neamuri, un tineret de aur, de strălucire, de lumină.

Cine lovește tineretul, lovește în neam, și în viitorul neamului. Apărați tineretul, căci el este singura comoară nevinovată a acestei lumi. E a-

devărat că sunt şi bătrâni nevinovaţi, dar tineretul ori câte păcate ar avea, e mai puţin vinovat ca bătrânii, căci el s'a născut curat, iar societatea conruptă şi învechită în rele i-a stricat.

Invinovăţiţi societatea! Invinovăţiţi istoria şi moştenirile ei dureroase, dar salvaţi onoarea tineretului care nu este vinovat cu nimic de relele acestei lumi, în care se naşte.

Tinerii nu pot fi mai înţelepţi decât societatea pe care o moştenesc, decât atunci când ei îi văd relele care-o macină, şi luptă pentru salvarea ei.

Neamul care are astfel de tineri nu va cunoaşte moartea nici odată. Orice tineret, reprezintă prin el însuşi o lume a viitorului, bună sau rea.

Reprezintă o lume nouă, în rău sau în bine; totul depinde de educaţia spirituală ce primeşte tineretul.

Orice tineret, este mesagerul unei lumi noui. Omenirea a intrat de mult în orbita zodiacală a unei Ere Noui, a unei Ere a progresului, a luminii, a înţelepciunii; această Eră Nouă va rămâne o realitate teoretică, pentru toţi acei ce nu sunt oameni noui.

Omul nou, trăeşte adevărul, iluminismul ştiinţelor şi înţelepciunea sacră a veacurilor.

Lăsaţi tineretul să fie un tineret de oameni noui. In felul acesta neamul se va încadra în veac şi în Dumnezeire.

Un astfel de tineret care trăeşte conştient destinul de aur, de strălucire şi de progres al neamului său, în cadrul omenirii totale, este un tineret al lumii noui, al adevărului.

Roman Boca

Tocul, cerneala și catalogul

— FABULA —

Un toc de aur — minunat —
Nu știu chear unde fabricat
Dar știu prea bine că era
O „marcă" care rar s'afla;
A zis râzând abea, abea,
Cernelei ce îl ajuta
Să scrie cum stăpânu-i vrea:

— Cerneală neagră ca o noapte,
Cerneală care mâsgălește toate;
Să fugi din fața mea acum
Să pieri din calea mea căci fum
Te fac așa cât ai clipi...:
Hai pleacă, nu mai sta aci!

— Ce sbieri la mine, toc nebun?
Ia spune ce-ți făcui acum?...
— Ce vreau? Ce sberi? Iată îți spui:
Dece mereu te lauzi — oricui —
Căci fără tine nu se poate
Și tu faci totul și chiar toate?
Ia vezi, gândește-te — acu —
Nu eu fac totul și nu tu?!

— Pardon! (strigă un catalog)
Să fiu iertat de toți, mă rog,
Voi sunteți de folos și-ți fi
Dar dacă bine ați gândi,
Nimica nu puteți creia
De nu ar fi — zic zău așa —
Un scriitor — oricât de rău —
Ca să vă poarte tot mereu!

MORALA:

Sunt în lume și vor fi
Oameni care, sus și tare
Spun că dânșii totul fac

In această lume mare
Fără să își dee seama,
Că împinși dacă n'ar fi
De un „cineva" mai mare
La nimic n'ar folosi!

Nicolae M. Isac

CRONICA LITERARA

Doine, Strigături și Chiuituri din Ardeal. In cartea de mai sus autorul, un poet abonat și colaborator a Revistei „Glasul Tineretului", a adunat Doine și strigături de prin Jud. Mureș,

Marcel Jippa

Făgăraș și Brașov. Era trebuincioasă o astfel de carte, fiindcă folclorul Mureșului, Făgărașului și mai ales al Brașovului era necunoscut. La sfârșit, pentru a ușura înțelegerea, explică toate cuvintele Ardelenești. Reținem câteva versuri din Brașov-Schei.

Foaie verde de susai
Șchelul nostru-i ca un rai
Iu iu iu.
Are munți are vâlcele
Și fetițe frumușele
Cu cătane după ele.

Cărți, Reviste și Ziare primite la redacție între 10 și 10-11-941

CARȚI

„Importanța și necesitatea educației familiale"

Rolul social al femeiei în educație și Cercurile de educație familială.

Cartea e a D-lui V. Lovinescu Rădășani. Minunat talent de expunere. Cartea are cele mai interesante studii. E o datorie, un serviciu Culturei Educației familiale în viața zilei de azi, după cum vedem cu toții; mai ales cetitorii care vor răsfoi această carte, care înobilează și dă posibilitatea sufletului să se ridice la o nouă viață frumoasă și morală.

Asupra acestei cărți vom reveni într'un număr viitor cu o mai amănunțită prezentare. O recomandăm cetitorilor. Se poate comanda direct de la autor cu prețul de 65 lei, pe adresa D-lui V. Lovinescu, com. Rădășani Jud. Gorj.

„Dor din Ardeal"

Doine și Strigături culese de pe valea Târnavelor. Să revenim la broșura de Doine a D-lui Petru P. Baciu. Este de un mare folos tineretului în diferite ocaziuni distractive. Doritorii o pot comanda cu prețul 10 lei; are 32 pagini. Se comandă pe adresa D-lui Petru P. Baciu, Brașov, str. Anton Kovacs N-23. Broșura este tipărită în cele mai frumoase condițiuni în tipografia Ziarului „Ardealul" din Brașov.

„Drumul Tăcerilor"

Este broșura D-lui Ion Stănescu Max. Volumul are patru părți și anume: Suspinuri, Momente, Note minimale și Poeme.

O recomand cu toată plăcerea cetitorilor și dorim autorului succes și spor la muncă, să scoată cât mai multe asemenea broșuri. Prețul 20 lei. Se comandă pe adresa D-lui Ioan Stănescu Max. Bul. Carol I No. 57 Craiova.

Reviste

„Luceafărul Literar"

No. 6,7,8 Director Nicolae Graur, Redacția și Administrația Str. David No. 63 Suburbia Militari București.

Este o revistă care apare de 2 ori pe lună; la 1 apare cu orizonturi Populare, la 15 cu orizonturi Academice. Revista face cinste Tineretului de azi.

E redactată cu îngrijire și cu pricepere. Fiecare număr cuprinde colaborări serioase și este un adevărat laborator de valorificare a tinerelor talente.

„Ararat"

Anul XVII No. 190 Director V. Mestugen. Remarcăm următorii colaboratori: A. Ahoroniam, E Odian, Arhimandritul V. Minosian. E o revistă îngrijită și bine redactată.

„Nord Vestul".

Director V. Trăteanu. Colaborări însemnate semnează domnii:

Ioan T. Brenciu, Dem. Rădulescu, Sever Stoica, Dr. Laurențiu Urzică, Ioan Al. Bran-Lemeny. Reținem un articol interesant „Încă o tăetură pe răbojul-Vremii“ de V. Trăteanu.

„Inmuguriri“.

Revistă literară, Artistică, Socială. E o revistă a D-lui Director Profesor Virgil Tempeanu. Inumărăm următorii colaboratorii D-l Iov, Ioan Dragoslov, Artur Gorovei, Gh. Ursu, Mihail Spiridon, Teodor Corban, C. Grigorescu, Gh. Doljan, Al. Bardier, V. Spiridonică. Reținem versurile D-lui Spiridonică.

„Viața“ *anul XVII N-1-2-941. Revistă religioasă. Redactor P. Anton Bișoc.*

„Revista Științifică Adamachi“ *anul XXVI. N-1 2 3-940. Revistă fomat mare, cu colăborări distinse*

„Columna lui Traian“ *anul 1 N-7 Dir. Liviu Cernet, apare săptămânal.*

„Pozitiva“ *anul 1 N-5 Revistă de Matematici.*

„Brazde Bănățene“ *Dir. Caius Pascu anul III. N-1-2-940*

Mare Emanuil

Ziare

„Sfarmă Peatră“ No. 57-62-65 anul VII. Director Al. Gregorian

„Armatoli“ anul VIII. No. 15-16. Redactor Ioan Zenea

„Foaia Noastră“ anul XVI No. 758-759-760-761-762. Dir Septimiu Popa

„Expresul“ anul X No. 114. Org. a personalului C. F. R.

„Omul Nou“ anul VI No. 10-11. Director Stere Mihalexe

„Foaia Poporului“ anul 49 No. 2-3-4. Dir N. Bratu

„Gazeta Refugiaților“ anul II No. 7. Dir George i Gregorian

„Gorjanul“ anul XVIII No. 5-6. Dir. Jean Bărbulescu

„Perde Vară“ Săptămânal de sarjă și Humor anul 1. No. 2. Director Ioan Gregorian, citâm cuvântul Perde Vară:

„PERDE VARĂ“ ARE CUVÂNTUL

Am apărut pentru'nceput
In patru pagini
M-ați văzut
Pe la vitrine afișat
Cu titlu roșu colorat
Cu poze multe încondeiat
Iar cei cari m'au cumpărat
N'au regretat
Am apărut
Emancipat
Gata ori când pentru „sarjat“
Cu spirit fin și calculat
Ce poți să-l guști
Ceiind în pat
Sau la birou
In mediul tău
Sau în Tranvai
Dacă mă ai.
Am apărut
Și veți vedea
Curând, curând
Ce-am să pot da.
Voi fi iubit
Și cumpărat
Voi fi citit
Și lăudat.

Administrative:

Pe data de 1 Martie 1941 se anulează chitanţile de mână care se eliberau de către corespondenţii revistei.

De la această dată chitanţile vor fi cuantelul revistei şi se vor elibera direct de la Redacţia şi Administraţia revistei Com. Dârste 63 Jud. Braşov. Domnii corespondenţi care posedă carte de legitimaţie sunt în drept a incasa abonamente şi imediat să le trimită la Redacţie de unde urmează a se elibera chitanţa semnată de Dir. Mare Emanuil şi trimisă abonatului.

In fiecare număr al revistei vor fi publicaţi cetitorii care achită abonamentul.

Intre 10-I-941 şi 10-11-941 s'au primit următoarele abonamente: No. chitanţei (1) D-l Şerban Iancu lei 25; (2) Iordan Zaharia 40; (3) Nicula Ştefan 20, (4) Şandru Gheorghe 50; (5) Oros Petru 100, (6) Sălegean Iosif 100, (7) Marinea I. Ioan 100. In No. 7 vom publica ab. care sunt achitaţi până la 10 Martie 1941

Invităm revistele care au primit de la No. 1 „Glasul Tineretului" şi nici până azi nu au binevoit a ne confirma. Sperăm că cel puţin acuma la No. 6. ne vor onora cu schimbul. De la No. 1 s'a trimis următoarele Reviste şi ziare:

Stâna, Inoirea, Plugarul, Satul Românesc, Bul. Cărţii Româneşti, Glasul Bucovinei, Vocea Buzăului, Şc. Vieţii, Lanuri, Isvorașul, Luceafărul, Curentul Literar, Telegraful, Gazeta Transilvaniei, Prahova Noastră, Marea Noastră, Ecoul, Tribuna Moldovei, România Nouă, Rev. învăţătorimii Gorjene, Mlădiţe, Şc. Albei, Acţiunea, Revista Şcolii, Găzeta Şcolii, Vestitorul Satelor, Flamuri, Insemnări leşene, Reşiţa, Unirea Poporului, Glasul Strămoşesc, Insemnări Sociologice, Graiul Copiilor, Poporul Românesc, Bursa, Revista Acţionarilor şi Soc. Anonime, Forme, Libertatea, Prepoem, Păstorul Tutovei, Căminul Asoc. Solidaritatea, Decalogul, Veritas, Inv. Bănăţean, Inv. Primar, Drumul Nou, Banatul Literar, Zorile Banatului, Luminătorul, Românul Bacăul, Gazeta Orşovei, Ziarul Romanaţul, Rev. Biserica şi Şcoala, Pâinea vieţii, Glasul Parohiei, Gazeta de la Turda, Falanga.

Aşteptăm cel puţin acum la o jumătate an să primim schimbul dorit.

De Vorbă cu cetitorii

Repetăm apelul nostru din No.6 al Revistei „Glasul Tineretului", cu următorul cuprins. Cine reţine un Număr al revistei se consideră abonat şi consimte s'o primească. Refuzarea revistei după 2-3-4 numere reţinute este o procedură incorectă şi ne cauzează cheltueli de care dorim să ne lipsim.

Următorii Domni au binevoit, după ce au primit 3-4. numere şi le-a reţinut, să ne trimită No. 5 sub semnătură că refuză primirea. De No. 1-4 nici vorbă. Primăria Bran, Prim. Ghimbav şi Prim. Codlea.

■ Faţă de greutăţile materiale pentru tipăritul revistei, abonamentul s'a urcat:

Un abonament anual pentru intelectuali este 100 lei, elevi şi ucenici 80. Instituţii şi Autorităţii 200.

■ Articolele trimise spre publicare vor fi scrise citeţ şi numai pe o singură faţă a hârtiei.

■ Primim colaborarea tuturor celor ce au ceva de spus pentru propăşirea culturii.

■ Suntem dispuşi a avea corespondenţi în toate localităţile Cine doreşte să fie corespondent al revistei, în scop de a

răspândi şi a face abonaţi, precum şi a ne ţinea în curent cu toate noutăţile literare, este rugat a trimite 2 fotografii pe adresa redacţiei pentru cartea de legitimaţie.

Domnii Autori, editori, sunt rugaţi a trimite câte 2 exp. din lucrările lor pentru recenzie.

Cine face 5 abonamente pe an, primeşte 1 abonament gratuit.

Cărţi, Reviste, Ziare, Abonamente, se vor trimite pe adresa Redacţiei: Com. Dârste Jud. Braşov.

Petre Astrahanţev

D-l Petre Astrahanţev este un autor, cu o mare experienţă culturală.

Nu o spunem numai noi, ci o mărturiseşte şi cartea sa „Cartea românească în Basarabia"

In această carte, d-l Astrahanţev răstoarnă afirmaţiile ironice ale multor că săteanul nostru nu citeşte şi nu vrea să audă de carte. Lucrurile stau contrariu şi d-l Astrahanţev s'a convins pe teren, experimentând problema, ba reuşind chiar sa vândă

circa 500.000 de cărţi literare în decurs de 5 ani.

Astfel ne convinge că săteanul nostru citeşte, îi place să citească dar nu este obişnuit cu lucrul acesta şi când citeşte este nespus de mulţumit.

Interesant este că autorul reuşeşte să-şi recruteze cititori şi printre simpli ţigani şătrari. Frumoasă experienţă.